

Sygn. akt VII U 1664/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia 5 września 2016 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

A. N. w dniu 12 października 2016 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 5 września 2016 r., znak: (...) odmawiającej przyznania prawa do renty socjalnej. W ocenie odwołującej Komisja Lekarska ZUS pominęła m.in. fakt, że skarżąca ma od początku swojej nauki trudności w samodzielnym funkcjonowaniu, nie zdała dwukrotnie egzaminu maturalnego i wielokrotnie egzaminu teoretycznego na prawo jazdy oraz potrzebuje stałe wsparcia innych osób w codziennych sprawach. Ubezpieczona zwróciła się również w swoim odwołaniu z wnioskiem o powołanie biegłego lekarza z zakresu psychiatrii celem wydania opinii o jej stanie zdrowia (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 listopada 2016 r., wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy stwierdził, że z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 1 września 2016 r. wynika, że badana nie jest całkowicie niezdolna do pracy, co w konsekwencji doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 5 września 2016 r. odmawiającej odwołującej prawa do renty socjalnej (k. 4 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 17 listopada 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry (k. 7 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. urodzona w dniu (...) złożyła wniosek o przyznanie renty socjalnej w dniu 17 czerwca 2016 r. (k. 1 a. r.).

W toku jego rozpoznawania Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 19 lipca 2016r. uznał, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (k. 6 a. r.).

Odwołująca w dniu 5 sierpnia 2016 r. złożyła sprzeciw od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS wskutek czego sprawa została skierowana do Komisji lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu A. N., wydała w dniu 1 września 2016 r. orzeczenie ustalające, iż nie jest ona osobą całkowicie niezdolną do pracy (k. 40 dok. lek. i k. 11 a. r.).

W oparciu o orzeczenie Lekarza orzecznika ZUS oraz orzeczenie Komisji lekarskiej ZUS, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję w dniu 5 września 2016 r., (...) odmawiającą odwołującej prawa do świadczenia w postaci renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż odmówił prawa do renty socjalnej, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 1 września 2016 r. nie stwierdziła całkowitej niezdolności od pracy (k. 12 a. r.).

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii oraz w oparciu o zebraną dokumentację medyczną ustalił, że ubezpieczona leczona jest psychiatrycznie od 10 roku życia. Nigdy nie była hospitalizowana psychiatrycznie. W dniu 24 czerwca 2009 r. została zarejestrowana w PZP dla Dzieci i Młodzieży przy ulicy (...) z rozpoznaniem mieszanych zaburzeń zachowania i emocji oraz zespołu (...). Od dnia 25 marca 2015 r. ubezpieczona kontynuuje leczenie w poradni dla dorosłych w PZP przy ulicy (...) z rozpoznaniem zespołu (...). Stan psychiczny ubezpieczonej określany jest jako: kontakt dobry, rzeczowy, orientacja wszechstronna, nastroj i napęd wyrównane, bez objawów psychotycznych, bez uchwytnych w badaniu klinicznym zaburzeń funkcji poznawczych (opinia biegłego sądowego psychiatry M. L. k. 18-20 a. s.,).

U odwołującej rozpoznano zespół (...), który powoduje u niej ograniczenia w funkcjonowaniu społecznym, zaburzenia w dostosowywaniu się, ale nasilenie zaburzeń psychicznych nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy. Odwołująca jest w trakcie nauki, sprawnie i samodzielnie funkcjonuje w otoczeniu (opinia biegłego sądowego psychiatry M. L. k. 18-20 a. s.,).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację medyczną zawartą w aktach sądowych oraz aktach rentowych ubezpieczonej, a także w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z dziedziny psychiatrii. Zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów oraz jego zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd jako materiał kluczowy dla rozstrzygnięcia sprawy uznał opinię powołanego biegłego sądowego lekarza specjalisty z dziedziny psychiatrii, albowiem dowód ten pozwolił na dokładne określenie zakresu dysfunkcji jakie występują w stanie zdrowia odwołującej. Uzyskane w ten sposób wiadomości specjalne Sąd uwzględnił w całości, ponieważ opinia biegłego wydana została w oparciu o obiektywne wyniki bezpośrednich badań odwołującej oraz w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną. Ustalenia biegłego psychiatry pozwoliły na ustalenie, czy odwołująca jest niezdolna do pracy.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 5 września 2016 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 982 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą o rencie socjalnej” - renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18-tego roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia;

3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;

2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Renta socjalna okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej "Zakładem".

W myśl art. 5 ustawy o rencie socjalnej, ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje Lekarz orzecznik Zakładu na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 887 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą o emeryturach i rentach”.

Przy tym Sąd zważył, że niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu zgodnie z art. 12 ustawy o emeryturach i rentach.

Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego w świetle art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach.

Prawo do świadczenia w postaci renty socjalnej przysługuje zatem

w wypadku wypełnienia przesłanek z art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej, w szczególności u osoby wnioskującej musi istnieć całkowita niezdolność do pracy ustalana w trybie przepisów ustawy o emeryturach i rentach.

W niniejszej sprawie jedyną kwestią sporną było ustalenie, czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy i czy niezdolność ta powstała: przed ukończeniem 18-tego roku życia; w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia; w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Natomiast pozostałe przesłanki związane z prawem do świadczenia nie stanowiły przedmiotu sporu między stronami.

Na podstawie analizy zgromadzonej w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym oraz postępowania sądowego dokumentacji medycznej dotyczącej stanu zdrowia odwołującej oraz w oparciu o opinie biegłego sądowego lekarza psychiatry, Sąd doszedł do przekonania, iż A. N. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Biegła sądowa badająca schorzenia ubezpieczonej posiada wieloletnie doświadczenie

w opiniowaniu tożsamyh spraw, a co za tym idzie sporządzona przez nią opinia posiada wysoki walor dowodowy. Sąd doszedł do wniosku, że niewątpliwie bezspornym jest, że A. N. jest osobą mającą problemy zdrowotne na tle psychologiczno-psychiatrycznym. Jednak wskazane problemy nie wpływają na jej zdolność do pracy. Przy czym należy podkreślić, że stan zdrowia psychicznego odwołującej pozwala jej na samodzielne uczęszczanie i naukę w szkole policealnej oraz udział w korepetycjach przygotowujących do ponownego egzaminu maturalnego. Powyższe świadczy o tym, że wbrew swoim twierdzeniom, ubezpieczona jest w stanie podjąć pracę zawodową dostosowaną do swoich umiejętności oraz uwarunkowań psychologiczno-psychiatrycznych. Należy jednocześnie zauważyć, że podjęcie pracy zawodowej przez ubezpieczoną może przyczynić się do poprawy jest stanu psychicznego oraz rozwinięcia kontaktów społecznych.

Zgodnie z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)